

[Ministeren for offentlige arbejder.]

husstande i landdistrikterne, ville det medføre en årlig udgift for postvæsenet på 30—35 mill. kr. Nu kan det være meget udmærket at rationalisere, og det var selvfølgelig også godt, hvis man kunne få posten bragt ud 2 gange daglig i de egentlige landdistrikter, men i betragtning af, at det ville medføre en så kæmpemæssig udgift som 30—35 mill. kr. årlig, er der vel ikke noget at sige til, at man viger tilbage derfor. Derfor er man ikke kommet længere med det spørgsmål. Men det er klart, at jeg og postvæsenet prøver på at finde frem til en yderligere rationalisering og vil gøre, hvad vi kan for at få post ud i landdistrikterne oftere, end tilfældet er i øjeblikket.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i den diskussion, det ærede medlem hr. Rager har rejst — det tilkommer ikke mig — men jeg vil dog gerne sige, at det jo ikke er udvalgets indstilling, der er lov; det er dette høje ting, der bestemmer, hvad der skal ske i en sag, og hvert enkelt medlem har adgang til at gøre sin stemme gældende.

Jeg takker i øvrigt det ærede medlem hr. Rager for hans forslag om at forhøje landsporto og portoen for tryksager; jeg skal have det i velvillig erindring til senere lejlighed, hvor det måtte blive aktuelt.

Udvalgets ordfører (Poul Hansen [Svendborg]): Da jeg fuldt og helt kan slutte mig til ministerens udtalelser og ikke ønsker at komme ind i et større slagsmål om dette lovforslag og ændringerne dertil — det synes jeg slet ikke der er grund til at hidse sig op over — skal jeg nøjes med at gøre et par bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Carsten Raft siger, at man gennem forslaget om lokalportoens ophævelse lægger særlige byrder på en bestemt del af befolkningen, og her tænker han vel først og fremmest på den storkøbenhavnske befolkning. Jeg vil gerne dertil bemærke, at jeg synes, man lige så godt og med bedre ret kunne sige, at man gennem dette forslag ophæver en særfordel, som erhvervslivet i visse storbyer har, og at det nu ligestilles med erhvervslivet i den øvrige del af landet.

Det ærede medlem hr. Rager mente, det kunne være ligegyldigt, hvor mange om-

bæringer der sker her i byen. Deri tror jeg ikke han vil få medhold af det københavnske erhvervsliv. Jeg tror, at man meget vil frabede sig nedskæring i antallet af ombæringer, og når han taler om, at posten kommer så sent ud om morgenen, kan jeg ikke forstå det, da den første ombæring begynder i byerne kl. 7 og ude på landet kl. 7-8, men derude er man ganske vist ofte først færdig med ombæringen hen på eftermiddagen. Det ærede medlem hr. Rager kan se stort på, om der er en ombæring mere eller mindre, fordi han kan gå ind i sin boks og hente brevene. Det er også en af de fordele, man har herinde: at der kun er nogle få skridt hen til boksen, og at man kan sende et bybud eller en anden hen at hente breve i postboksen, hvor posten udsorteres, efterhånden som den kommer ind. Det er jo en fordel, ellers betalte det ærede medlem da ikke for at have en sådan boks.

Et andet æret medlem har nævnt gebyret for postoprævninger. Jeg synes virkelig ikke, der er grund til at hidse sig op over det ændringsforslag, der her er stillet.

N. Chr. Christensen: Den højtærede ministers takketale var, som naturligt er, en smule tempereret, og det er der jo ikke noget at sige til, eftersom lovforslaget vil undergå så omfattende ændringer. De bemærkninger, den højtærede minister fremsatte, giver derfor ikke anledning til yderligere tilføjelser. Når jeg alligevel har taget ordet i anden omgang, er det på grund af nogle andre bemærkninger, navnlig fremsat af det ærede medlem hr. Rager. Jeg troede faktisk ikke, at et lovforslag af en karakter som dette i den grad kunne ophidse ærede medlemmer, så at man oven i købet prøver på at stille forholdene op, som om det er provinsen, der nu raner noget fra de stakkels forfulgte københavnere. Når det ærede medlem hr. Rager går så langt i sine barokke tanker, at han oven i købet foreslår, at man burde nedsætte et andet udvalg mellem anden og tredje behandling, kunne jeg fristes til at spørge det ærede medlem, om han ikke i sit parti er blevet underrettet om, hvorledes forholdene er, og hvorledes denne sag er skredet frem. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Steen ønsker at træde tilbage mellem anden og tredje behandling for at overlade pladsen til det